

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapri sküpnom naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M., List na sküpnü naslov 10 D, na posameznoga 15 D. či se cela naročnina naprej plača do konca juna. Prek toga časa je naročnina za 5 D. vekša. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Črensovcih na upravnüištvü, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiló Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 128. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popüsta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekotom cm² 1.50 D., v „Poslanom“ 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popüsta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11906

Rokopisi se ne vračajo.

Moj dom

„Lübo domá što je má“ čüjemo pogostokrat med našimi lüdmü. „Vsešerom je lepo, doma pa najlepše“, pravimo, gda pride mo iz dalešnji krajov, gde smo vidli vnogo lepoga, vnogo bogastva pa tüdi vnogo nevol. Lepi je svet, nego tam, gde má človek svoj dom, gde ma svoje stariše, svojo rojstno hižo, tam je najbolje zadovolen. Dostakrat je naš dom prosti, siromaški ali srce si v njem najbolje počine. I kelko nam je te siromaški dom, čütimo dostakrat najbolje te, gda smo daleč ločeni od njega ali smo ga pa spoj zgübili. Dukeč si ne poiščemo novoga stalnoga doma, se nam vidi, kak da smo samo potniki, štere je človek sprijao pod streho pa nas lahko odžene, gda njemi je vola.

Gotovo je že vnogi z med nas premišlavo od svojega doma, od njegove sladkoče i bridkoče, gotovo je pa tüdi, da ešče vse premalo poznamo različne njegove vrednosti. Vnogokrat sodimo lüdi po tom, kak izgleda njüv dom. Že či samo odzvuina poglednemo edno hižo štera je čista, lepo pobeljena, streha cela, okoli hiže vse v najlepšem redi, iz oken i iz ograçeka nas pozdravljajo cveteče rože, zelenjava i sadno drevje lepo vrejeno, dvorišče čisto, gnoj i drva na svojem mestu i tak naprej, že po toj zvünešnosti včasi presodimo, da stanüje v toj hiži dober, pošteni i skrben gospodar. Či pa vidimo

zanemarjeno hižo i razmetano dvorišče, že znamo da je gospodar toga doma malo vreden.

I to je največkrat tüdi istina. Človek, šteri si je pripravo prijeten dom se v njem dobro počüti i nejde rad z doma. V čistoj svetloj sobi poleg rož i lepe vrejenosti se človeče srce razveseli i düša i telo počine. Dom človeka pritegne k sebi i ga pripravi do toga, da ga ešče skrbnejše vredi. Gospodar takšega doma rad ostane doma i lepo skrbi za svojo družino, žena i deca se v takšem domi počütijo srečna i z veseljom pomagajo. Nad lepov vrejenostjov plava nikaj, kak nikši poseben boži blagoslov.

V slabom, zanemarnem domi se človek ne počüti dobro i išče prilike, da se ga ogne. Največkrat je vzrok gospodarovoga pijančüvanja i nedelavnosti ravno božen dom. Bodi že, da je nemarnosti kriv on ali njegova žena, edno je, da se v božnom domi človek božno počüti i se ga ogible.

Vsako sprotoletje se zida vnogo novi domov i dobro je, da pazimo pri postavljanji svoji domov tüdi na to, da se bomo v njem zadovolni čütili. Dve reči sta, šterivi napravita dom prijeten ali neprijeten. Tej sta *sühoča i svetloča*.

Pa na to dvoje posebno v našoj krajini dostakrat premalo pazimo. Dostakrat vidimo popunoma nove hiže, štere so do oken vlažne, proti najlepšoj sunčenoj strani pe majo golo steno

brez oken. Pri fundamenti nigdar ne šparajmo s cementom i bože sunce püstimo v vsakši prostor svojega doma. Či na to dvoje ne pozabimo, bo naš dom prijeten i naše srce se vsigdar razveseli gda stopimo v njega.

Takzvani naprednjaki

Dobili smo zanimivo pitanje od naši čtevcev, što so pravzaprav tej takzvani naprednjaki? Ali so ne mogoče to bivši pristaši demokratske, ali kak so jo sami tüdi radi zvali — napredne stranke? Gda bodo tej lüdje čüli od toga, da naše lüdstvo pravzaprav ne ve, ka so to naprednjaki, bodo včasi nas i naše „Novine“ znova postavljali nazaj v dobo ljubljanski Bleiweisovi „Novic“. To so bile namreč prve slovenske novine v Ljubljani, štere je začno izdavatü ljubljčan Bleiweis I. 1843. Tiste novine so za tisti čas i za tiste lüdi bile primeroma dobre, či je pa dnes vzememo v roke i je čtmo, se nam vnogokaj smešno vidi. I gda ščejo tej naprednjaki nas i naše Novine posebno osmešiti, te nas postavijo nazaj v Bleiweisovo dobo i mislijo, da so s tem Bog zna kakšo modrost povedali.

Zato povemo tem lüdem, da ma tüdi naše lüdstvo v zdajšnji časaj svojo dobo i naj imenüjejo oni to dobo kak jo ščejo, bole je častna, kak je zdajšnja doba takzvani naprednjakov.

Nego našega lüdstva i naše dobe oni ne razmijo i se tüdi najmenje ne potrüdijo, da bi jo razmili, Tüdi naši „Novin“ ne razmijo i ne samo, da se ne pobrigajo, da bi je zarazmili nego iščejo stalno samo prilike, kak bi naj „Novine“ i z njimi naše lüdstvo pred svetom osmešili. Če pa nemrejo najti v njij nikaj smešnoga, te si kratkomalo sami kaj tupastoga izmislijo i napišejo.

Tak je napriliko pisalo „Jutro“ (13. X. 1928), da so naše „Novine“ pisale, da auto z rdečim križom pobira po cestaj nedoraščeno deco, štero predelüjejo v mast i da se ešče vsigdar najdejo naše ženske, štere strašijo svojo deco s čüdnov fabrikov v Prelogi, gde se izdelavle človeča mast. I laž je, da bi gda naše „Novine“ pisale kaj takšega, laž je pa tüdi, da bi naše ženske svojo deco s takšimi traparijami strašile. Oboje je pa bilo napisano z namenom, da se naša krajina smeši pred svetom.

Naša sveta düžnost je, da proti takšemi sramotenji naše krajine najostrejše nastopimo. Žalostno je, da smo v zdajšnji časaj prisiljeni *braniti se z vsemi sredstvi* pred lüdmü, šteri düžnost bi bila v takši časaj pomagati nam, ne pa smešiti nas pri našem ne ravno lehkem deli.

Naše odraščeno lüdstvo je ne hodilo v slovenske šole, odlični slovenski pisateli i drügi velki možeje v ostaloj Sloveniji so večini našega lüdstva nepoznani. Zato so „Novine“ začnole prinašati kratke življenjepise velki

Blatonci

Pripovist.

„Či ma što kaj pripomniti k tomi zapisniki“, dene tüdi župan pa oblastno pogledne proti peči.

„Vej smo pa tak ravno vse gučali, kak je zapisano notri“ pravi Jüri pa se obrne proti peči: „Lejko maš zdaj že kaj bage, Brtalan? Samo skomine si mi napravó.“ „Bage ešče ravno nemam, nego či ščeš, ti siplam malo te žareče prajice za zobe, pa ti včasi skomine minejo“ odgovori s smejom Brtalan pa poteži s palcom tobak v pipi.

„Mir mejta že ednok s tov bagov“ zmuvi župan čemerasto proti Jurji, „viš, ka moramo zdaj s tov sejov njkaj napraviti.“

„Či nema k zapisniki nišče nikaj pripomniti, se odobri“ njima segne zmes dijak.

„Vej se pa zapisnik naj odobri, liki pozderja več nega na törmi, ka je veter vse döj znoso, zato teče notri. Deske so pa tak, kak so bile. Pa bika mi tüdi nemo držali, čiravno Sreski vó pridejo“ začne Jüri.

„Püstitte vi to zdaj“ njemi vujde v reč dijak, „zdaj pridejo poročila odbornikov, vse po redi i nazadnje de župan gučao od toga, šteri sklepi odborove seje so se zvršili i šteri nej. Zdaj naj poročá najprle

tajnik. No, Antolin, povejte, kelko dopisov ste dobili od zadnje seje do zdaj i kelko ste odposlali.“

„Ja pisali smo nikan nikaj nej, samo iz Maribora so nam proračune nazaj poslali, ka so lekaj nikaj nej dobro napisani. Drügo od kakši pisem jez nikaj ne vem“ pravi Antolin,

„Ka pa, glavari ste nikaj nej pisali?“ pita dijak.

„Nej. Kak smo skončali, tak je zapisano tü notri, pa či ne verje, naj sam pride gledat“ odgovori Antolin pa modro pogledne po odbornikaj.

„Dobro. Vej mo od toga ešče sledi gučali“ pravi dijak. „Zdaj pride blagajnikovo poročilo.“

„Jez sam blagajnik“ dene Jüri. „Samo ka ešče zdaj nikaj penez nemamo. K novomi leti smo vse razdelili za žajfo. Stari ritar je razdelo penez ednok, zdaj v toj zimi so pa tüdi vnogi bili za to, naj se penez razdelijo, ka konči nikelko vsakši dobi, pa smo je razdelili.“

„Pa so v Mnribori to dovolili?“ pita dijak.

„Vej so v Maribori za te penez nej znali. Či bi znali za nje, bi je že davno mogli gde na nameti v kakše blato včesnoti. Zdaj so pa lüdje li nikelko meli od toga. Dva falačeka žajfe si je zato vsakši lejko küpo za to.“ Jüri je visiko zdigno glavo, gda je gučao i modro gledao dijaka v

oči. Nato se je pa obrno proti peči pa pitalo, či že ma šteri kaj bage.

„Čüdnó gospodarstvo je to“ je kimao dijak pa gledao nikan proti okni. „Ka se pa to eti tá tak sveti?“ pita proti Jürji. Jüri se obrne pa gleda: „Vej je pa resan nikaj svetlo.“

„Ka vej se to tak nikaj sveti, kak či bi gorelo“ pravi s skrbljivim obrazom župan.

Svetloba je gračüvala vekša, mimo hiže se je čülo nikše bežanje i samo ednok je nikak nindri zakričao: „Ogen, ogen!“

Brtalan je porino ešče gorečo pipo v žep, v sili zeo mesto svojega Balažov kraščak pa skočo nad dveri vö.

„Lüdje boži, gori, odimo pomagat“ pravi tüdi župan pa naglo segne za kaputom.

„Jüri je samo na velko gledao, vido je že tüdi sveteo dim pa med dimom pomešano perinje. Vsi so že odbežali vö, gda je tüdi on zgrabo za kraščak pa skočo za ovimi.“

„Jezuš, Jezuš, gori“ sklene tüdi Orša roke, gda je čüla, kak so moški vsi odružili pa je poglednola za njimi, ka za nevole se je zgodilo. Naglo je skočila v kühnjo, šlatala v kmici po klopi, gde so bili vrči, dukeč je nej eden, pun vode tresčo nakla.

„O moj Bog ljubleni, zdaj pa ešče ta nevolá“ je copkala Orša z nogami po vodi i črepnjaj pa iskala

špice na ognjišči. Nazadnje je vužgala skalo, pobrala črepnje vküp, razmela vodo po srтели pa vzela naglo drügi vrč i bežala ž njim v tisti kraj, kama so tüdi drügi lüdje bežali.

Dale sledi.

Na znanje naročnikom M. Lista.

Novih naročnikov se je jako lepo številó priglasilo. Oprosimo naše vrle širitele, naj vsakomi novomi naročniki, ki ešče neje dobo vseh številük M. Lista, te spravijo. Vse številke M. Lista se dobijo i v Panoniji i na upravi v Črensovcih. Vsaki naj se v ednom ali v drügom mestu javi za nje, ki jih nema.

Novi naročniki se tak dugo sprejmejo, dokeč ešče mamó zadosta listov štampanih.

Zavolo nabiranjaja naročnikov, kak smo naznanili je priše odnosno pride M. List zdaj malo kesnej. Sledkar pa bomo pali ga davali prve dni meseca kak je to lani bilo i tüdi letos v začetki.

Ešče ednok povemo vsem: ki ne je dobo vseh M. Listov, naj se javi za nje ali v Soboti pri Panoniji, ali pa v Črensovcih na upravnüištvü. Ki si šče M. List naročiti, si ga ešče lahko naroči. Vredništvo i upravnüištvó M. Lista.

mož i kratka dela konči vaznejši slovenski pisatelov z razlagov primernov našemi ljudstvi. I tej razlag smo tudi nej strosili z vrbe, nego povzeli po znani najbogši presojevalcaj i razlagalcaj. Tak smo na priliko pri Cankarovi „Podobah iz sanj“ povzeli skoro od reči do reči razlago ednoga najbogši slovenski zdajšnji profesorov, ki pravi: „Imejmo pred očmi, da je Cankar pisal svoje „Podobe iz sanj“ med vojno in da so v prvi vrsti naperjene proti vojni in njenim privržencem. Vse drugo je forma, in forma ga je tudi izvrstno krila pred policijo“. Včasi pa, kak so to razlago napisale tudi naše „Novine“, je zgubila svojo vrednost i so jo začnoli smešiti v „Jutri“ (20. IV. 29.)

I či smo že morali prenašati vsa takša sramotenja i vse stalno smešenje naše krajine i našega ljudstva v časaj, gda je strankarstvo najbole divjalo i gda smo zadoščenja za vse to ne mogli dobiti, dnes toga več nemremo dovoliti. Če bi vse to ešče naprej mirno prenašali, bi grešili tudi mi sami proti svojim vladari, ar je sramotenje edne cele krajine i ednoga ljudstva v najostrejšem nasprotju z rečmi i nameni našega zvišenoga vladara i z njegovim delom po 6. januaru. Delo takši ljudi je državi škodljivo, zato bomo nastopali z vsemi dovoljenimi sredstvi proti njihovi deli.

Smrt vojvode Stepanoviča. V Čački v Srbiji je mro v soboto 27. aprila eden od najznamenitejši srbski voskovodij vojvoda Stepan Stepanovič. Pokojni je bio povelnik i zmagovalec v srbski vojnas Törki posebno slavne so pa njegove zmage proti Austrijcom na Ceri, proti Bolgarom i nazadnje na solunskoj fronti, gde je bila končna zmaga. Po bojni se je potegno v samoto v svoj ljubleni Čačak gde je v pokoji preživo zadnji deset let. Sprevod se je vršo z velikimi slovestnostmi preminoci tork 30. aprila. Pri sprevodi je bio tudi naš krao Aleksander.

Naše romanje na Brezje.

Kak smo že pisali, poromajo na risalske svetke naši ljudje pod predstvom našega voditelja župnika g. Jožefa Klekla k Mariji pomagaj na Brezje. To romanje bo do zdaj največše iz naše krajine v središče Slovenije i bo obednim tudi zahvalni spomin za 25 letnico Marijinoga lista i za 10 letnico združitve naše krajine z narodnov državov.

Prvle smo mislili to romanje napraviti na jesen, gda bi ljudje že nikelko več penez meli, nego v tisti časaj je pa na Brezji vsigdar telko romarov iz vsej krajov, da mi nigdar ne bi mogli sami biti. Zdaj si bomo pa sami lahko v najlepšem miri vse ogledali i opravimo nemoteno svoje pobožnosti. Narava je pa v tom časi, gda vse komaj zeleni i cvete, silno lepa.

Red vsega romanja smo že objavili v zadnjem časi je pa nikelko spremenjeni i to na telko, da ostanemo eden den duže na Brezji, kak se je prvle mislilo. Iz naše krajine odpotujemo na risalsko soboto s tistov železnicov štera ide iz Sobote i Lendave ob četrt na šest zajtra. V Ormoži oboji vkup pridemo, ob 4. vöri zadvečera smo pa že na Brezji, gde ostanemo tudi v nedelo celi den. V ponedlek ob sedmi zajtra se odpelamo vsi na Bled, gde bomo meli ob 9 v cerkvi na sredi jezera božo službo. Potom si pa bomo ogledavali Bled i okrogolino štera je najlepša v Europi v bližini Triglava, najvišije gore v našoj državi (2863 metrov). Okoli 2. vöre zadvečera idemo peški (3/4 vöre) v Vintgar, gde se bomo čudivali ka napravi voda med visikimi bregami — ob sedmi večer se pa odpelamo proti Ljubljani, kama pridemo večer ob pol 9 vöri. V Ljubljani bo že vse preskrbljeno za prenočišče drugi den to je v tork, si oglednemo cerkvi, grad, muzeje i druge zanimivosti Ljubljane, ob štiraj zadvečera se pa odpelamo nazaj domo i pridemo okoli 10 zvečer v Soboto. Či bi što šteo ešče eden den ostati v Ljubljani, lahko ostane ar polovična vožnja ešče vala.

Stroški za vožnjo znašajo, kak smo že pisali okoli 100 Din izkaznica pa 10 Din. Razmi se, da ešče ništérni dinar za razne potrebščine mora vsakši više meti. Romarji naj vzemejo sehom toplo obleko i či mogoče tudi kakše pokrovce za noč. Dobro bo, či bo tu pa tam meo tudi, šteri kakšo kefo pri sebi, da se v Ljubljani malo očistimo.

NEDELA

(Po vüzmi peta. — Evang. sv. Janoša 16. 23—30)

V tisti časaj, pravo je Jezuš vučenikom svojim: Zaistino, zaistino velim vam: Či te prosili kaj Očo v mojem imeni, dá vam. Do zdaj ste nikaj nej prosili v mojem imeni. Prosite i zadobite i radost vaša bo puna. To sam vam govoro v prilikaj. Pride pa čas, gda vam več nemo v prilikaj gučao, nego očivesno oznanjao od Oče. Tisti den bodete prosili v mojem imeni: pa vam ne pravim, da bom jaz Očo proso za vas; Oča sam vas lübi, ar ste vi mene lübili i ste vervali, da sam zišao od Boga. Zišao sam od Oče i prišao na svet; i palig ostavljam svet i idem k Oči. Pravijo njemi vučenicje: „Glej, zdaj očivesno gučiš i ne v priliki. Zdaj znamo, da vse znaš i ti je nej potrebno, da te što pita; zato verjemo, da si od Boga zišao.“

Navuk: Što ne moli, zavüpa samo v sebe; što moli, zavüpa v Boga.

Slovenska krajina

— **Delavci, šteri so se javili za Francijo** naj bodo v nedelo, 5. maja ob 8. vöri zajtra vsi v Soboti pred borzov dela.

— **Beltinci.** Predavanje o rojarstvi nadaljavle šolski upravitel g. Antauer v nedelo, 12. maja po večernici v šoli i to od boleznj včel, ličink i od pridelavanja dobrega meda i od posod. Vabljeni vsi.

— **Proti šmarnici.** Ar šmarnica jemle dobro ime našim domačim vinom, so začnole oblasti delati proti šmarnici, ali pa naj se šmarnica zelena precepi z dobrimi cepikami. Komisar oblastne samouprave mariborske bo pa delio vsakšemi kmeti za vsakši precepleni trs nagrado po 1 Din od trsa. Što šče dobiti to nagrado, mora že zdaj do 30. maja javiti, kelko trsov precepi i si dati od županstva potrditi. Nagrada se pa podeli samo za tisto trsje, pri šterom se je zeleno cepljenje posrečilo do 15. septembra. Prijave ne trbej kolkovati.

— **Veržej.** 6. maja se vrši pri nas velko kramarsko i živinsko senje. Vabljeni vsi.

— **Beltinci.** Naše prosvetno društvo priredi na svetek vnebozastopenja v čast materam igro „Na krivih potih“. Igra se začne po večernici. Matere i vsi drugi pridite gledat.

Po F. S. Finžgari

Strici

II.

Gašpar je vužgao posvet v štali, ga obeso na klüko pri zgjavji i legao tak, kak je bio. Niti krščaka je ne dao z glave. Živina je preživala. Plavka je včasi globoko zasmrčala, se prelegla, kak da bi jo kaj skrbelo i i počivala dale. Gašpar je gledao v prosnice, gde so se lesketale kaple od sopota. Vse njemi je nikan na smej šlo. Premišlavao je, kakše noči je meo od tistoga časa kak njemi je Lucija povedala, ka je ž njov. Posveta je ne mogao gledati, kak da bi se bojao, da se vidijo njegove misli i skrbi. To noč je pa rad meo posvet i vidlo se njemi je, kak da bi bio v betlehemskoj štalic. Mislo je, pa je nikaj nej mislo. Oča, Lucija, brata, zdavanje — gostüvanje — vse je bilo kak edna lepa pripovist.

Samo edno ga je nekaj vujška vrglo. Malo je posedo, v hiži je bila že vsešerom kmica. Vgasno je posvet i odišao po prstaj iz štale.

Odzvüna je gosto sneg naletavao. Zagnao se je v sneg i delao novo tär, da se je vse pršilo kre krajov. Pred Božnarovog hižov si je odejno. Strašno so ga srbeli prsti, da bi sklonkao na Lucijino okno.

„Nicoj pa ne na okno! Inači napravim.“

Z glasnimi i zadosnimi stopaji je šo mimo oken i sklonkao zandrügim na prekletne dveri. Malo je po-

čakao. V hiži se je zasveto posvet. Gašpar si je ribao roke od mraza i veselja. Po poti si je pripravo reči kak pove Božnarovim i ešče posebi za Lucijo. Nego gde so bile zdaj vse tiste reči, gda njemi je srce tak bilo, da bi je lejko čüla Lucija v svojo sobico.

„Što je?“ se oglasi odznotra.

„Dober človik“.

Mati v hiži ga je spoznala po glasi.

„Jezuš, Gašpar! Gotovo sta se skregala z očom“.

Malo glüji Božnar ga je nej spoznao.

Lucija je v sobi zajokala: „Zakaj ste njemi povedali?“ Vse je trepetala pa je li bila vesela.

„Ka je?“ pita Božnar pa odpira dveri.

„Nikaj božnoga! Vse prav pa dobro!“

Božnar je zdigno posvet i prepознаo Gašpara. Ves beli je bio od snega.

„Ti lübi Bog, v takšem vremeni hodiš!“

„Ka vreme! Druge reči so zdaj, oča.“

„Te je prišla že tudi mati pa stepala z meklicov sneg Gašpari s pleč pa s črevlov.“

„Sta se kregala z očom?“ je šepetnola mati Gašpari. „Te ne povej vsega, lepo te prosim“.

„Vse, mati, nicoj pa vse!“ je majütao z rokami Gašpar pa skočo v hižo. Oči so njemi iskale Lucijo, ona je pa bila za dverami v maloj hiži.

Mati ga je malo čüdnogledala, nej ga je razmila, straj njoj je pa li minevao.

„Kak sta opravila z očam?“ je ponovila glasnej, da je čüo tudi Božnar.

Gašpar je stopo malo gori i doli po hiži, nej včasi odgovoro, da je mater malo podražo i kakpa malo tudi Lucijo, štera je za dverami male hiže pritiskala roko na srce.

„Kak sva opravila?“ Stopo je ešče dvakrat po hiži, nato stano pred dverami male hiže i govoro bole tá kak starima: „Tak sva si pogučala, da bo ešče v tom fašenki Lucija pri nas“.

Božnar je poslušao z odpretimi vüstami, materi je pa od nevervanja vujšla reč: „Kak praviš?“

Gašpar je ne ponovo, ne je mogao tudi več strpeti. Skočo je v malo hižo.

„Šveljo k hiži! Lucija, v nedelo pridem z vogledniki — i . . .“

Gašpar je stano med dverami. Na posteli je sedela Lucija. Posvet je osvetlo skuze, štere so njoj silile iz oči.

„Viš jo viš, je šteo biti Gašpar mejki, gda je vido skuzo v njeni očaj.“

Prestopo je prag i jo šteo potegnoti v velko hižo.

„Takša nemo šla“ je skočila nazaj ise ešče nikelko oblekla.

„Tak je Božnar; znate takšega ne najdete zlejka, kak so naš oča“.

„Nevem, kak de“, je skimavao Božnar z glavov. „Malo vinski se mi vidiš“.

„Či nas nema Podlogar vse vkup za nimake“ je pridjala ešče mati.

„V nedelo vam pokažemo ni-make, gda pridemo k vogledi. Samo pripravite, da bo sto škripao.“

Lucija je prišla iz male hiže. Gašpar je stopo ščista k njoj. Bila je rdeča kak dete, ki se zbüdi iz sna. Ozmice so njoj bile ešče mokre žmetnivi kiti, na pol razpletiveni sta se sipavali po plečaj. Gašpar je ne mogao strpeti i jo je stisno pred očom i materjov k sebi.

„Vuji, da si mrzeo“ ga je odriovala Lucija.

„Mrzeo je sneg, jez sam pa kak prajica.“

„Nijajmo zdaj norije“ dene Božnar i veli sestji za sto.

Seli so i se pogučali vnogo, vnogo. Večkrat je šlo šteromi na jok, samo Gašpar je bio veseli. Minilo je polnoči prvle kak so si vse povedali i Lucija je stopila prek praga za Gašparom, gda je odhajao.

„Pa ti zasüni“ je velela mati Luciji pa stopila nazaj v hižo.

Vünej je ešče snežilo i Gašpar je z odkapčeni kaputom čüvao Lucijo naj se ne bi prehladila, ar je znao, kak je ž njov.

„Bojim se iti na Podlog, jaz žalarkinja proti vam, pa ešče svajo sam napravila med vami.“

„Vej mo si dobi, nikaj se boj“.

Lucija je drgetala. „Idi, idi“ jo je püsto Gašpar, gda se je znova spomno kak je ž njov. Pazi, da se ne razsladiš“.

Zavil je okrog kükla i glasno zajuvkao, Lucija pa je zajokala.

(Dale sledi)

— Ka pravi k tomi dimnikar g. Erjavca? Dobili smo od g. Erjavca na te članek v Novinaj št. 16 sledeči popravek: Ni res, da so se 6. aprila 1929 vužgale saje v rori Padaričove hiže in je zgorela bližnja klet, ampak je nasprotno res, da se v Padaričovi hiži saje niso vužgale ampak sta le izletela iz dimnika Padaričove hiše dva ogorka, katera je veter zanesel na bližnjo klet, za kar pa dimnikar Erjavca ne more biti odgovoren. Ni res, da zna dimnikar Erjavca po plačo redno priti, pri zmetanji je pa že nikelko inači, ampak je nasprotno res, da zahteva dimnikar Erjavca le redno plačilo za redno in točno opravljeno delo.

Žižki. Orliški krožek v Žižki ponovi v nedelo, 5. maja ob 7. zvečer pri Čurič Martini v Črensovci Ksaver Meškovo igro „Mati“, dramo v trej dejanjaj. Med odmori igra godba i poje domači pevski zbor. Vsi vliudno vableni.

Gančani. Od nas se je preselelila v vekivečnost 29. aprila Marija Bakan, vzgledna ženska i nad 50 let naročnica mohorski knjig. Svoje sine je zgojila v pravom krščanskem i slovenskom duhi i davala takši zgled tudi drugim. Naj v miri počiva.

— **Dimnikar g. Erjavca iz Beltinec i bogojančari.** Na govorjenje dimnikara g. Erjavca iz Beltinec, da so se saje v rori Padaričove hiže v Bogojini ne vužgale i da on redno zmeče, odgovarjamo sledeče: Saje v rori Padaričove hiže so se v istini vužgale, za ka mammo svedoče, šteri to posvedočijo pred sodnijov. Zmetanje se vrši jako neredno i površno. Pri ništerni hižaj je že več kak tri mesece ne bilo zmetano. V celoj vesi Bogojini je marca meseca ne hodo dimnikar, aprila je pa izsiljavao od ljudi podpise za dva i tri mesece nazaj. G. Erjavca se je protio s žandari, če so njemi ženske za nazaj ne štele podpisati, ništerni podpisi so pa bili ponarejeni. Za mesec marc je g. Erjavca tudi od bočine nej dobo potrdila. Dimnikari majo jako slabe brezove metle s šterimi je sploj nej mogoče dobro zmetati. Pri pobiranji plače pobira od ruskoga ali valjastoga dimnika, kakše ma večina hiž pri nas 36 Din mesto 24, ka je gotovo ne po tarifi. Od vsega toga si pa želemo mi bogojančari z g. Erjavcom pogučati pred sodnijov.

— **Toča.** Prvoga maja proti večeri je našo krajino v okroglini Sobote znova obiskala ostra nenadna toča. Čiravno je ešče vsešerom mali rast, se itak pozna, da je drevje, gorice, posebno ešče ogručki pa tudi žito močno poškodovano. Vupamo se pa, da velke škode nede.

— **Slabo vreme** je bilo aprila meseca ešče po celoj Europi. V Berlini je 25. aprila močno snežilo i je bilo mraza 2 stopinji pod ničlo. Na Češkom je spadno več centimetrov visiki sneg. Slabo vreme zadržavle tudi nemške gospodare, da neščejo vzeti naši delavcov, dukeč se vreme ne spremeni na bogše.

— **Vse bolečine zob i glave** odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmi, smicanji, prehlajenji, išiasi, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnoj Lendavi.

Za gladne so darivali v Din. sledeči: Jerič Ivan, kaplan, Sobota 10, Kovačič Vera Krog 100, Klekl Jožef, pleb. V Dolenci 100, Horvat Marko Trnje 5, Vekoslav Bratina Križevci 100, Šebjanič Jožef Črensovci 5 Din. V imeni sirot pristrčni Bog plati! — Sirote pa oprosmo naj za darovnike Boga molijo i naj molijo tudi na čast sv. Družini za Matercerkev.

ODBOR.

— **Deset jezero plügov** razdeli ministerstvo za socijalno politiko med invalide. Trbe napraviti prošnjo.

Tombola M. Sobočki poštarov se vrši 5. maja ob 2. uri popolde na Glavnem trgu.

Tjedenski glasi.

Ljubljanska univerza kralja Aleksandra I. Ob priliki proslave desetletnice ljubljanske univerze je Nj. vel. krao prevzeo pokroviteljstvo nad tov proslavov i je dovolilo, da se ljubljanska univerza imenuje univerza kralja Aleksandra I.

221.474 prebivalcov ma Belgrad po zadnjem ljudskom štetji i to 123.751 moški i 97.723 žensk.

Preganjanje katoličanov v Mehiki se nadaljavle. Gda je krvooločnomi prezidenti Meksike Callesi pretekla njegova doba, je bio za novoga prezidenta zvoleni Obregon, od šteroga so gučali, da je katoličanom dober. Nego ešče prvlle, kak je prevzeo svoje novo mesto, je bio vmorjeni. Vse je gučalo i javno tožilo Callesa, da je on dao vmoriti Obregona ar je ne mogo trpeti toga, da bi prišao za predsednika v Meksiki človek šteri bi poštvao pravico i dao svoboščine katoličanom. Za začasnoga predsednika je bio potom zvoleni Portes Gill prijateo Callesov, od šteroga se je že naprej znalo, da katoličanom nede prijazen. Kak je pa nikelko časa mirüvao i že je vzhajalo vüpanje pri katoličanaj, da bo novi predsednik konči nikelko pravičnejši od Callesa. Nego to vüpanje se njim je ne spunilo. Vnogi odlični generali i velikaši meksikanske države so izjavili, da pod takšimi predsedniki več neščejo služiti i da je bio predsednik Obregon namenoma vmorjeni. Tej so potegnoli vnogo ljudi za se bom i se poreberili proti zdajšnjemi predsedniki obednim so pa obličili tudi, da či zmagajo dajo katoličanom vse pravice, štere njim idejo. Te boj med reberijaši i vladov se ešče zdaj bije največ pa trpijo pri tom katoličanci, kak či bi oni vsega krivi bili. Znova strelajo, zapirajo i na najgrozovitejše načine mantrajo katoličanske duhovnike, može i žene pa tudi deco samo či zvedijo da tej ljudje spunjavlejo svoje verske dužnosti. V krajaj Toluca i Yucaton je zapreti 956 katoličanski duhovnikov. Zanimivo je, da je v toj državi tudi preci protestantov i tem se nikaj lagojega ne zgodi. Nesamo to, vnogi protestanti cilo pomagajo predsedniki pri preganjanji katoličanov. Meksikanski pušpek v državi Puebla je izdao posebno pismo na ves civilizirani svet, naj nikaj gene proti tomi sramotnomi preganjanji katoličanov ar ne živimo več v poganski časaj. Katoličani razodenejo pred svetom vse krivice, štere se njim godijo, pomoč pa čakajo od nebe ne od ljudi.

Slovaški katoličanski Sokol v Ameriki pošle s posebnov ladjov iz Amerike na Češko 500 svoji članov, da se vdeležijo proslave 1000 letnice sv. Vaclava v Pragi.

Rusi proti misijonom. V bolševiškoj Rusiji ščejo vero popolnoma iztrebiti iz duš ruskoga ljudstva ar so ljudje brez vere divji i podobni čredi, s šterov komunistični voditelji lahko napravijo ka njim je vola. Katoličanski duhovniki v Rusiji sploj nemrejo delovati od pravoslavne duhovčine pa samo tisti, od šteri bolševiki mislijo, da so njim konči nikelko prijazni. Misijonarjenje je pa popolnoma prepovedano i mesto misijonov so ustanovili bolševiki posebne brezbožne šole, gde včijo njüvi agenti.

Katoličanska katedrala v Belgradu se začne zidati, ešče to leto, kak je skleno odbor za zidanje te največše cerkvi v našoj prestolici.

— **Slavnosti na Češkom.** Poleg spomina 1000-letnice sv. Vaclava, ka se bo z velikimi slovesnostmi obhajalo letos v Pragi, bodo slavili na češkom tudi spomin 200-letnice kak je bio sv. Janoš Nepomuk proglašeni svetnikom. V Pragi bo posvečena v meseci maji cerkev sv. Vida, štero je s prezidentovskim gradom vred prenovno naš poznani slovenski arhitekt Jožef Plečnik. V toj cerkvi je grob sv. Janoša Nepomuka. Tudi v našoj krajini častimo sv. Janoša, ka kažejo vnogi spomeniki v čast tomi svetniki.

Dijaško polje

M. K.

Ko so se ptice vračale...

(V spomin salezijanskemu kleriku Jožefu Geldu umrlemu 14. aprila 1929)

Zdaj sem umrl, — — pomisli: moje široko razprte oči videle niso nebeskega solnca sladkih ni čulo uho melodij. Kette „Na Mte. san Carlo“.

(Odlomki iz njegovih zapiskov.)

(— — — Pomladni dnevi bodo takrat nastopili — — —, mladostna pesem bo dehtela od povsod, na podoknih nizke kočje bo vzcvetela breskev v rožni žar — — — in vrbe in jegnjedi bodo zeleneli in travniki in polja . . . Takrat se bodo vračale k nam ptice z juga. Tja v poljane naše se bodo selili štrki in lastavice; hupkač čopoglavi s kukavico, in nazadnje v pozno protoletje slavec. Vsi ti bodo večere tihe prepevali pesem o pomladi in mladosti. Jaz bom ob oknih tih slonel, poslušal skrivoma te pesmi — v življenje tja ne bom smel . . .

* * *

Bolnica, marca prve dni.

Zakaj je vstalo v meni to nenadno hrepenenje, zakaj ta nemir in odkod? Kaj ga je prineslo prvo solnce — žarki iz poljan? Zakaj mi tudi prijatelj prigovarja naj se dvignem? Tam da je svet povsem drugačen, tam še sije solnce z drugačnim žarom — in končno — doma bom. Kaj, mi je iz oči bral moje misli? Ali pa se je spomnil na lansko leto: saj sem mu že tedaj vse izdal: — spomladi, ko se bodo ptice vračale, ko bodo tulpike cvetele! Spomnil se je teh mojih besed, videl je v mojih očeh hrepenenje, spoznal je slutnjo mojega srca — — —

Saj pa je res, kaj bi tajil samemu sebi, kaj bi si lagal — saj sem že zdavnaj odračunal: ko se bodo ptice vračale — — — Pomisli, ti moj prijatelj, ki si mi tako želel in mi še želiš zdravja, pomislite vi vsi, ki ste me poznali: — jaz bom umrl.

Prav imaš prijatelj, vzdignil se bom na pot, zdaj s pticami, da bom vsaj še enkrat sanjal v mrak večerni

Jaz bom šel — — —

* * *

Bolnica, dan kasneje, meseca marca.

Nocoj sem se nenadoma vzdramil. Takole, komaj na pol sem se zavedal — in sem prisluškoval težkemu in trudnemu dihanju bolnikov, nemirnim sanjam, nikdar dosanjane mu hrepenenju, nikdar dopeti pesmi. Kaj si življenje — bridek sen popotnika, ki je zablodil v poljani in zadremal truden pod jegnjedom. — Kaj se je res nekdo hotel z nami samo pošaliti, sebi v zabavo in radost? — Kako je že dejal prijatelj: — Mi smo hrošči, navezani na vrstico. — Hrošč je neumna žival, in ko ga roka ne drži, si misli, da je prost in dvigne se v polet z veselim srcem. Pa ne ve, da oni, ki se žnjim igra, mu vsak trenutek lahko nit nategne — in on bo padel. — — — Grozne so tvoje besede, kdor si že, prijatelj, ampak kakor da bi bilo v njih le košček spoznanja in resnice. Prisluškoval sem dihanju hropečemu, bolestnim sanjam in spomnil sem se na navezane hrošče: — vsi ti bi radi za sanjami nedosanjanimi, za nedopeto pesmijo, in še za življenjem nedosežnim. — — — Jaz pa sem med njimi — — — Tam so poljane naše, tihi gozdovi, tam je nizka kočja — zadaj log: — saj so že tulpike vzcvetele zdaj.

Dalje sledi.

Razne novine

Tele brez nog je skotila krava Dobrosava Stefanoviča iz Zaklopač v Srbiji, Tele je bilo ščista lepo razvito nego popolnoma brez nog. Živel je samo dva dni.

132 nemški automobilistov je pred dnevi obiskalo našo državo, da kem bole spoznajo naše kraje. V Zagrebi sta je pogostila ministra dr. Korosec i dr. Mažuranič. S toga obeda so poslali pozdrave našemi kralji i nemškomi prezidentu Hindenburgi.

Ostra, pa zaslužena kazen za norčijo. Nekši privatni uradnik je postavil v Subotici na klop v parki edno iglo vkumes. Naskori po tom je prišo k klopi Pavel Čorba i se je seo na to iglo, štera se njemi je tak globoko započila v telo, da je morao iti pod operacijo. Uradnika so najšli i je bio obsojeni na 8 dni zopora i na 3000 D za bolečine Čorbi. Uradnik se je pritožo proti toj obsodbi i višije sodišče njemi je obsodbo ešče povišalo na šest mesečni zapor, ka je v istini zadostna pa pravična kaštiga, ar takše nepremišlene norije znajo velko nesrečo napraviti.

Prekosnice.

Dve reči. Gda so generala Granta zebrale za prezidenta Amerike (leta 1868) je prišlo k njegovej vili na jezere Amerikancov, da bi vidli i pozdravili priljubljenoga generala. Pokazao se je na verandi i vnožina je kričala i ploskala od veselja, da se je vse trosilo. Nato ga prosijo naj drži eden mali govor, kakštec malo, naj se samo oglasi, či več nikaj ne pove samo dve reči. General se je naklono, nasmejao i povedao: Nemo, gospodje (no, sirs). Lüdstvo je bilo tudi s tem zadovolno i se z radostjov razišlo.

Nepremišlena reč. Mladi mož je slobod jemao od svoje mlade žene s šterov je bio komaj par mesecov oženjeni: Zdaj odpočijem v Nemčijo, ali me boš tudi rada mela te, gda bom daleč od tebe? Tak znaš dragi moj. Kem dale boš, telko raj te bom mela.

Gospodarstvo

Kukorica zahteva globoko preorano zemlo i stari sprejnjeni gnoj. Najbogše je kukorici globoko preorati že v jesen i tudi pognojiti, na sprotoletje pa dobro povlačiti i posejati. Kukorica rabi močno gnojenje, zato ka je s štalskim gnojem največkrat ne zadovolna posebno ešče, či je gnoj nej dobro sprejnjeni. Da kukorica kem bole obrodí, njoj gnojimo včasi pri sejanji s čilskim solitrom (100 kil na 1 ha) i kalijovov soljov (200 kil na 1 ha). Ta gnojila se v zemli hitro raztopijo i uspeh pri kukorici se naednok pozna. Pri drugom okapanji je dobro dodati ešče kakši 100 kil čilskoga solitra. Dobro je pognojiti ešče pred sejanjom s superfosfatom, šteri da sledi pri sadi jako debelo zrnje.

Vinska razstava v Lotmerki dne 29. aprila je jako dobro uspela. Razstavljena so bila lanska pa tudi starejša vina od leta 1927 i 26. Razstavili so samo posestniki goric iz lotmerčke okrogline. Cena vini se je gibala od 7 do 10 Din za starejša vina pa, kak so se pogodili. Razne razstave, štere se v tej krajaj pogosto vršijo, so pripravile lüdstvo do toga, da skrbno pazi na svoje pridelanje i küpe, šteri to blago küpi, se lahko zavüpa, da je küpo dobro i pošteno blago. Razstavilo je vsega vküp 116 gospodarov.

Izvoz črešenj. Naš konzulat v Celovcu v Austriji je sporočo, da se je pri njem oglašila vekša firma, štera bi küpüvala črešenje v Sloveniji. Ide se samo za vekše vnožine i za trde črešenje. Vnožina i cena črešenj se mora javiti našemi konzulatu v Celovci.

Podperajte
„NOVINE“!

Letošnja zima i sadno drevje.

Letošnja mrzla zima ne zmantrala samo ljudi i živine, tudi sadno drevje je dosta trpelo. Že zdaj se kažejo prvi znaki zime. Dosta enoletni mladik je zmrznolo, posebno v sadovnjaki z mladim cepljenim drevjem. Če bi bilo samo to, bi ne bila velika škoda, ar bi se vse to v naslednjem leti nadomestilo. Hujše je to, ka so stebila spokala. Več sadjarov sam vido ka so včasih kak je sneg odišeo začeli vezati razpokana stebila. To pa ne ravno pravilno. S tem vezanjem se more tak dugo čakati, da se po stebli začne pravilno pretakati hrana i da počena rana pālik stopi fķuper ali se zapre.

Človeka vči življenje. Pred več leti gda me je usoda zanesla tudi na rususka tla sam se navčo to, ka mi je zima zdaj potrdila.

Ob prvom velkom snegi sam vido vučenoga štarčeka, šteri je hodo okoli drevja i metao od njega sneg. Nesam si mogoce razlagati zakoj to delo. Dober starček pa je tak razlagao svoje delo: „Mi smo na severi. Mamo vekšo zimo i velki sneg, šteri odeva i segreva našo zemlo. Ce ne bomo snega metali stran, ne bo zemla zmrznila do korenin i korenine bodo prle začnole hrano cecati iz zemle, kak bo moglo steblo odvajati v veje i liste. Posledica bo ta, ka bo tlak jesti tiskao v steblo, ta pa je ešče zmrznjeno i bo počilo. Na te način bo ves moj trūd zaman.

To sam se spomno zdaj, gda je odišeo sneg i vido na drevi, štero je bilo poleg poti, gje je bio sneg zmetani, čisto zdravo. Več drugi pa je spokani. Močna zima pa velki sneg nesta samo sama napravila dosta škode, liki sta si pozvala na pomoč ešče dva drugiva pomagāca. To sta miš i dugo vūhasti i kratko repati zavec. Če smo opazovali po raztopitvi snega smo vidtli, da je bilo med travov vse punō mišji poti, pri zemli pa drevje vse okoli pojedeno. Tudi proti mišim je dobro, če se sneg zmeče okoli drevja.

Zavec pa je letošnje zimo prav pošteno vertivao za sebe. Polovico mētra od zemle je pojo skorjo, tudi pri jablanaj nad 10 let stari, či neso bile obvezane. Samo beljenje z vapnom proti zavci ne pomaga nikaj. Drevje je najbogše, či je v zimskom časi povito i okoli nādevano sirovo veje, da zavec tisto gloda.

Cene

Zrnje. Izvoz pšenice i žita se je izda nej odpro. Kūpūje se samo za domačo potrebo. Cene so nikelko ešče spadnole. Pšenica v Novom Sadi 260—263 Din. Močno je spadnola tudi cena kukoric.

Belice. Na placi je stalno dosta belic. Cene so vsešerom spadnole, kak vsakše sprotoletje. Na placi se kūpūjejo po 75 par do 1 Din.

Pošta.

Titan F. Krog. Zavolo siromaštva naj bodo brezplačne za prosilce za lansko leto. Kda nam pošljete naročnino, si lani že vračunanih 25 din. zraven spišite, ka letos pride v plačilo. **Trajber Jožef Dobrovnik.** Hvala za lepi sprejem naših širitelic. Bog povrni! Prosim dajte Benkovič M. na glas, ka je knjižica agrarne zadruge gotova, kdakod pride po njo. **M. F. Renkovič.** Se že pregledne i ka bo dobro se porabi. Samo vekši deo toga je že štampani.

Kolarski pomočnik

se sprejme šteri bi samostalno pelao kolarnico pri **JULIJANI GLAVAC BOGOJINA.** 2

Senje v Martjanci

velko živinsko i kramarsko se vrši 6. maja, 6. avgusta i 23. oktobra.

Barve, laki, firneži

broci, pinzelni, olje i laki za bicikle i šivalne mašine dobite po fal ceni v specialnoj trgovini nasproti židovske cerkve Murski Soboti.

la gonilne jermene za mline, žage in tovarne v vsaki širini dobavlja in ima v zalogi po najnižji dnevni ceni **IVAN KRAVOS, Maribor, Aleksandrova 13.**

K odaji gorice

Što šče meti lepe gorice i sadonosnik se njemi ponūja najlepša prilika v nedelo, ar bodo razdeljene gosposke gorice na štiri velke dele i največši i najlepši del tej gorice, ki leži na južnoj strani, poleg ceste, 10 minut od farne cerkvi Kapele i pol vōre od Radinski toplic, je k odaji. Na vsakšem mesti se lahko zozida na ravnic pri cesti viničarija s kletjov. Krasen razgled je od tej gorice na celo Slovensko krajino i hiža na tom zemlišči se vidi od Dolnje Lendave. Oda se tudi mala žalarija z zidanov hižov z dvema sobama i štalami. Krmī se lahko 4 govenske živine. — Odaja ob 2. vōri zadvečera.

Klobasa Andrej

kaplan v KAPELI i posestnik vile „Tonimira“

čevlarski inaš

se sprime včasi. Štefan Ferenc čevlarski mojster Bogojina.

Podpirajte:

„NOVINE“!!

Kūpūjem v dobrom : stanji že nūcane :

žakle

za melo (ne lūknjaste) po najvišoj dnevnoj ceni v vsakoj množini

Messinger, pri Jožef Bejek, Mur. Sobota Nova ulica šte. 5.

TIKVENI OLI

pravi, priporoča

I. HOCHMÜLLER

tovarna tikvenoga olija

Maribor

Taborska ulica 7

Telefon 339

Vsakovrstne surove in svinjske kože

kūpūje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN

Murska Sobota Cerkevna ul. 191.

Hiža na lepem mestu

se oda takoj. Kupci se najoglasijo v trgovini **FRANC KUHAR M. Sobota.**

IVAN ŠEĀA, M. Sobota prek židovske cerkvi gospodarske, obrtne in industrijske mašine i potrebšćine.

Lokomobil bencin, gasmotor - elektromotor - transmisije - žage - kugellegerje-gonilni jermeni, la. cilindarsko, auto olje i masti itd. **MLINSKE POTREBŠĆINE,** valeki i vsi deli, koperej, trijeri, kamni, svila, gurte, peharčki, aufzug železje za cilindar, potače itd. **GOSPODARSKI MASINI,** mlatilnice, sejalni mašini, plūgi, sadni i grozdni mlini, preše, sečari, reporeznice, pumpe, vetrenjače, vage itd.

Nonurečne cene!

Tudi na rate!

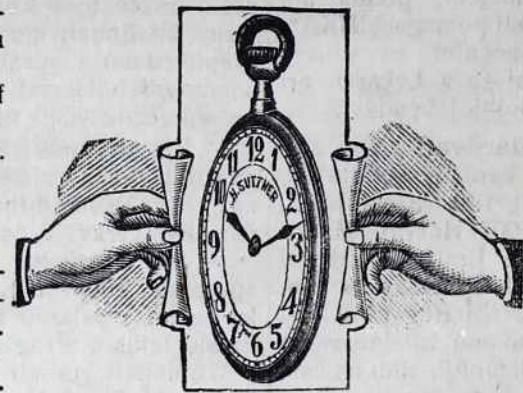
Prvovrstno blago!

Točno na sekundo

Štev. 100. Dobra švicarska Anker-Remont Roskopf vōra samo 49 Din 60 p.

Prava Švicarska

Štev. 105. Prava Anker būdilka 16 cm. visoka samo 64 Din 20 p.

Štev. 111 z radijovim številnikom i radijovimi kazalci samo 69 D. 20 para.

Triletna garancija!

Nevarnosti nega! Ka ne odgovarja se vō mini, ali se pa penezi nazaj dajo.

Prave švicarske žepne vōre, vōre za na roko, būdilke, vōre z nihalom, lanceki, prstani, ringli i srebrni predmeti skoro po tvorniški cenaj v ogromnoj izbiri v velkom ilustrovanom ceniki, šteroga dobite brezplačno, če pošlete Vaš natenčen naslov na tvrdko

H. SUTTNER, LJUBLJANA, 945.

Suttnerova „Iko“ vōra je vōra za celo življenje.

Prave žajfe zdravja i črstvoče

Fellerove Elsa žajfe plemenitijo kožo i se ločijo od navadni toaletni žajf po tom, da majo v sebi znanstveno prekušene, dobrodujuće sestavine, štere so potrebne za zdravje i lepoto kože.

Mamo 6 vrst Fellerovi Elsa žajf:

Elsa lilijasta žajfa posebno fina cvetna žajfa, po šteroj je koža mejka i nežna.

Elsa žučakova žajfa prava blaga žajfa tudi za najmenšo deco.

Elsa glicerolna žajfa posebno dobra za jako razpokano kožo.

Elsa boraksova žajfa izvrstna proti sunčnim pegam i kožnim piščajcom.

Elsa hatranova žajfa razkužuje, jako dobro dene koži i vlasam glave, posebno pri deci.

Elsa žajfa za briti štera obednim razkuži, omejša dlake, se jako draži kože.

Izrabite priliko i si naročite obednim ešče sledeće izkušene proizvode:

Fellerova Elsa pomada za obraz i kožo 1 lonček 12 D.

Elsa Tanohina pomada za rast vlasi 1 lonček 12 D.

Elsa Shampoo za pranje glave 3 Din 30.

Elsadont (krema za zobe) tuba 8 Din 80.

Elsa dlšeča vrećica (Sachet) 6 Din.

Zahtevajte vsešerom samo „Fellerove žajfe z značkov „Elsa“.

Za poskušnje po pošti 5 falatov Elsa žajf i to po prebranji 52 Din či se penezi pošlejo naprej, ar po povzetji košta poštnina za 10 Din več. Naročila adresirati na:

Eugen V. Feller, Stubica Donja Centrala 146 Hrvatska